

॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥ हरिणः पांडुरवर्णः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥

गुणांस्तु शृणु मे राजन् सांत्वस्य भरतर्षभ ॥ दारुणान्यपि भूतानि सांत्वेनाराधयेद्यथा ॥ ३ ॥ अत्राप्युदाहरंती ममिति हासं पुरातनं ॥ गृहीत्वारक्षसामुक्तो द्विजा
तिः कानने यथा ॥ ४ ॥ कश्चिद्वाग्बुद्धि संपन्नो ब्राह्मणो विजने वने ॥ गृहीतः कच्छमापन्नो रक्षसाभक्षयिष्यता ॥ ५ ॥ सबुद्धिश्चुतिसंपन्नस्तं दृष्ट्वा तीव्रभीषणं ॥
सामैवास्मिन्प्रयुज्येन मुमोहन विव्यथे ॥ ६ ॥ रक्षस्तुवाच संपूज्य प्रश्रं पप्रच्छ तं द्विजं ॥ मोक्ष्यसे ब्रूहि मे प्रश्रं केनास्मि हरिणः कृशः ॥ ७ ॥ मुहूर्तमथ संचित्य ब्रा
ह्मणस्तस्य रक्षसः ॥ आभिर्गाथाभिरव्यग्रः प्रश्रं प्रतिजगाद ह ॥ ८ ॥ ब्राह्मण उवाच विदेशस्थो विलोकस्थो विनानूनं सुहृज्जनैः ॥ विषयाननुलान्भुंक्षे तेना
सि हरिणः कृशः ॥ ९ ॥ नूनं मित्राणि ते रक्षसाधूपचरितान्यपि ॥ स्वदोषादपरज्यंते तेनासि हरिणः कृशः ॥ १० ॥ धनैश्चर्याधिकाः स्तब्धास्त्वद्गुणैः परमावराः ॥
अवजानंति नूनं त्वां तेनासि हरिणः कृशः ॥ ११ ॥ गुणवान्विगुणानन्यान् नूनं पश्यसि सत्कृतान् ॥ प्राज्ञोऽप्राज्ञान्विनीतात्मा तेनासि हरिणः कृशः ॥ १२ ॥ अट्ट्या
क्लिश्यमानोऽपि दृष्ट्युपायान्विगर्हयन् ॥ माहात्म्याद्भयसे नूनं तेनासि हरिणः कृशः ॥ १३ ॥ संपीड्यात्मानमार्यत्वाच्च याकश्चिदुपस्कृतः ॥ जितं त्वां मन्यते साधो
तेनासि हरिणः कृशः ॥ १४ ॥ क्लिश्यमानान्विमार्गेषु कामक्रोधादृतात्मनः ॥ मन्येत्वं ध्यायसि जनांस्तेनासि हरिणः कृशः ॥ १५ ॥ प्रज्ञासंभावितो नूनमप्रज्ञैरु
पसंहितः ॥ हीयमानोऽसि दुर्वृत्तैस्तेनासि हरिणः कृशः ॥ १६ ॥ नूनं मित्रमुखः शत्रुः कश्चिदार्यवदाचरन् ॥ वंचयित्वा गतस्त्वां वै तेनासि हरिणः कृशः ॥ १७ ॥
प्रकाशार्थं गतिनूनं रहस्यकुशलः कृती ॥ तज्ज्ञैर्न पूज्यसे नूनं तेनासि हरिणः कृशः ॥ १८ ॥ असत्स्वपि निविष्टेषु ब्रुवतो मुक्तसंशयं ॥ गुणास्तेन विराजंते तेनासि हरि
णः कृशः ॥ १९ ॥ धनबुद्धिश्चुतैर्हीनः केवलं तेजसान्वितः ॥ महत्प्रार्थयसे नूनं तेनासि हरिणः कृशः ॥ २० ॥ तपःप्रणिहितात्मानं मन्येत्वारण्यकांक्षिणं ॥ बांधवा
नाभिनंदंति तेनासि हरिणः कृशः ॥ २१ ॥ इष्टभार्यस्य ते नूनं प्रातिवेश्यो महाधनः ॥ युवासुललितः कामी तेनासि हरिणः कृशः ॥ २२ ॥ नूनमर्थवतां मध्येतव वा
क्यमनुत्तमं ॥ न भ्रातिकाले भिहितं तेनासि हरिणः कृशः ॥ २३ ॥ दृढपूर्वं श्रुतं मूर्खं कुपितं हृदयप्रियं ॥ अनुनेतुं न शक्नोषि तेनासि हरिणः कृशः ॥ २४ ॥ नूनमासं
जयित्वा त्वां कृत्येकस्मिंश्चिदोप्सिते ॥ कश्चिदर्थयते नित्यं तेनासि हरिणः कृशः ॥ २५ ॥ नूनं त्वांसुगुणैर्युक्तं पूजयानं सुहृद्भुवं ॥ ममार्थ इति जानीते तेनासि हरि
णः कृशः ॥ २६ ॥ अंतर्गतमभिप्रायं नूनं नेच्छसि लज्जया ॥ विवेक्तुं प्राप्तिशैथिल्यात् तेनासि हरिणः कृशः ॥ २७ ॥